

Matti Väisäsvaara

Peräpukamajoen perintö

Toteamuksia 5

Matti Väisäsvaara

PERÄPUKAMAJOEN
PERINTÖ

Toteamuksia 5

© 2015 Matti Väisäsvaara
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-330-050-7

Miksi jonkun työtulos on sata kertaa arvokkaampi kuin toisen? Vai onko hän pelkästään tuhat kertaa röyhkeämpi?

Tyhjää myyviä rahastajia riittää kuntien ja valtion kukkaroilla. Liian monet konsultit tekevät turhia selityksiä siitä, minkä jokainen työntekijä tietää muutenkin. Koulutuslalla on monia ala-arvoista tuotetta jättihintaan myyviä huijareita. Kun on tarpeeksi härski ja oikeat kaverit, melkein mikä tahansa hömppä kelpaa.

Kari Uusikylä

Elämä on liian lyhyt eletäväksi ”oikeassa” olevien ajanhenkisten konsulttiasiantuntija rahastajien huuhaa ”ajan tasalle” heille itselleen ”päivittämiensä” pilvissä ruskottelevien ohjeiden mukaan. Epäilyksemme syy lienee meihin kohdistuvasta maan vetovoimasta, ja - tai tarkoitukseen katsastuksessa hylätyissä siivissä, ruskottavissa pilvissä ja taivaissa liitelemiseen, mikä on erittäin huolestuttavaa
asiantuntija/neuvonantajajenon työllisyyden kannalta; heitähän on rutkasti enemmän kuin neuvojen vastaanottajia.

Järkiviisaiden ”keskustelu” on sitä, että kaikki osallistuvat huutavat yhteen ääneen yhtä aikaa. Tasa-arvon kannalta siinä on yksi pulma: neljän viisaan anti on vain puolet kahdeksan hengen tuottamasta. Näin ollen näitä vähemmistöviisaita sorretaan, ja vieläpä julkisesti, ja julkisessa esityspaikassa!

Tietoyhteiskunnasta on apua meille sorretuillekin. Emme tarvitse enää rukoilla, räätäli Halmeen tapaan, anteeksiantoa sortajillemme, koska he tiedon hallitsijoina tietävät, mitä he tekevät, sortajat.

Kansanedustaja tunnustaa hyvälle ja luottavalle ystävälleen tosiasiat: ”Siinä vaiheessa kun äänestäjäni alkavat ymmärtää, mitä tosiasiassa tarkoitan antaessani lausunnon tai käyttäessäni puheenvuoron, eivät he enää olisi äänestäjiäni. Että kiikkerällä tuolilla istuen minäkin niitä edustajan tuloja kuittailen. Tämä on totuus, ja sanon sen vain sinulle koska luotan sinuun, veli.

Demokratian kehto ja hauta. Sama: Kreikka.

Ei riitä, että on oppinut kaksi paljon käytettyä sanaa, kun ei ole oppinut ymmärtämään, missä yhteydessä niitä rohkenee ja voi käyttää: ”Älyttömän makee!”

Pääkaupungissa töissä käyvä keski-ikäinen miespuolinen kertoi, että uuden pomon alettua tämä ilmoitti, ettei siinä työpaikassa saa enää naispuolista työkaveria tytötellä. Velmuileva sukulaiseni sanoi sen vielä ymmärtävänsä, mutta sen sanoi menevän yli ymmärryksen, ettei naispuolista työkaveria saa edes kullitella.

Ihmisarvon mittaajaksi on otettu asteikko, millä paremmuus ja sankaruus mitataan, 0-100, ja nollahan on aina nolla, satasia jumaloidaan hartaammin kuin sitä oikeaa: ykkösinä tähdet ja sankarit, jotka moukaroivat ja polttavat naapurimaiden kylät ja kaupungit rauniokasoiksi. Lapset, äidit ja sairaat vanhukset viedään ”turvaan” pakolaisleireille – jos moukaroimiselta ja polttamiselta sattuu aikaa riittämään, ja sitten myöhemmin, muutamien vuosien päästä, ”sankareille” sävelletään ja sanoitetaan nimeään kantavat sinfoniat, oopperat ja näytelmät, joilla lumotaan moukaroijien ihailijoita lähes kyyneliin, ja ”nykyaikaisille,” rääkymismusan faneille, joista suurin osa nuoria, mutta myös muutamia ”ikinuoria,” nitrodiskofanittajiksi leivottuja, osoittavat ei minkään maailman.

Kielen hallitsemilla voimasanoilla elämyskirkuja koko maailman ”tuntemalle tähdelle” aina jopa Peräpukamajoelle kuuluvalla hysteerisellä huudolla, ja satojen tuhansien käsien ohjauksella. ”Tähti” ja kulttuuriministeri ovat päässeet tarkoittamaansa. Samat lääkkeet, joilla kansajoukkoja ovat hoidelleet helposti hallittaviksi niin Josefit kuin Aadolfitkin, tehoavat vielä tänä päivänäkin.

Hurmiota seuraa ”tähteä” ihaileva ja kannustava kulttuuriministeri arvopaikaltaan. Konsertin lopussa kulttuuriministeri ojentaa kukat ”taiteilijalle,” halailee tätä ja forssalaisittain ”panee suudellen” molempia poskia. Suosimmuusrääkymisen ennalta sovittu ensisija on vahvistettu. Faneihin rapula iskee seuraavana päivänä; sen hoito ei enää kuulu ”tähdelle” eikä kulttuuriministerille. Eivät he ole käskeneet humaltumaan. Itse heidän otettava itseään niskasta kiinni, ”tähdet” ja ministerit taas hoitelevat vain oman alansa hommat yksilöllisin taidoin, tietoisina huumattujen hoidon lainmukaisesta yhteiskunnan velvollisuudesta/vastuusta, ja poistuvat hoitelemaan oman alansa työt yhtä taidokkaasti, tehokkaasti ja vastuunsa tuntien kuin siinä ainoassa ”tosivapaassa,”

Peräpukamajoen perintö jatkaa Matti Väisäsvaaran toteamuksien sarjaa nyt viidennellä osalla. Kirja sisältää toteamuksia elämän eri osa-alueilta.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi